

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

De S. Barlaam Martyre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

absolutus, liberabit ad superiores, & beatissimo Martino duce creditorum sibi talentorum fructum multiplicem fideliter representat. Atque illic præmia amplissima recipiens, sanctorum cœtibus admixtus, beatæ immortalitatis splendet candore: Præstante Domino nostro Iesu Christo, qui viuit & regnat in secula seculorum, Amen.

F. LAVR. SVRIVS CANDIDO LECTORI.

IN hac beati Odonis Vita quædam reddidimus aliquanto breuius, nonnulla paraphrasticos: paucis locis obscurioribus lucem aliquam afferre conati sumus: sic tamen, vt nusquam à veritate historię desistere voluerimus. Vnicum exemplar habuimus manuscriptum, idque aliquot locis non admodum bene scriptum.

DE SANCTO BARLAAM MARTYRE
HOMILIA BEATI BASILII MAGNI, VT

extat 1. Tomo Operum eius.

PRIMUM quidem Sanctorum mors planctu ac lachrymis cohonestabatur. Vehementer, mortuum Iacob, defleuit Ioseph: & Moïsis mortem, Iudæi haud vulgariter planxerunt. Samuelem quoque multis lachrymis ornauerunt. Nunc verò, morientibus Sanctis, exultamus. Tristitiam nanque post Crucem Domini immutata est natura. Iam non amplius Sanctorum obitus lamentationibus prosequimur, sed tripudijs diuinis circum ipsorum sepulcra veluti choreas ducimus. Somnus autem iustus est mors, immò magis migratio ad vitam meliorem.

Non Ebr. 12.
Gen. 50.
Deut. 34.
1. Reg. 25.

Iustus mors
somnia est.

Hinc est, quòd martyres exultant, dum trucidantur. Nam desiderium felicioris vitæ, iugulationis dolorem extinguit, & emortuum reddit. Pericula non respicit martyr, coronas respicit: plagas non horret, sed præmia numerat. Non videt lictores infernè flagellantes, sed Angelos supernè lætis omnibus acclamantes imaginatur: non spectat ad temporaria pericula, sed ad præmiorum æternitatem. Splendidum & à nobis iam arrhabonem assequitur, dum diuinis acclamationibus ipsi applauditur ab omnibus, & innumeros victos è sepulcris conuertit & attrahit.

Hoc ipsum sanè hodiè forti ac strenuo Barlaam vsu venit. Insonuit enim bellica martyris tuba, & armatos pietatis milites, vt videtis, collegit. Athleta Christo adherens prædicatus est, & statim excitatum est ecclesiæ theatrum. Et quemadmodum fidelium Dominus dixit, Qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, viuet: mortuus est fortis Barlaam, & applaudit illi panegyris. In sepulcro consumptus est, & ad conuinium aduocat. Nunc tempus est, vt exclamatis: Vbi est sapiens? vbi scriba? vbi disceptor seculi huius? Agrestis homo insuperabilem nobis hodiè pietatis exhibet doctrinam: quem Tyrannus rapuit quidem, veluti facilem prædam ac venationem nactus, postea verò insuperabilem militem sensit: quem tanquam insana ac delira loquentem risit, mox verò angelica virtute strenuum horruit. Mores enim hominis non fuerunt cum organo linguæ barbari, nec ratio cum syllabis claudicare visa est. Sed erat alter Paulus, cum Paulo dicens: Etiamsi sermone sum rudis, non tamen scientia. Torpebant iam flagellando lictores, martyr verò robustior inueniebatur. Lacerantium manus eneruabatur, verum mens lacerati haudquaquam fledebatur. Nervorum harmonias iam flagra remiserant, ac fidei vigor vehemētius stringebatur. Perfossa latera absumentur, mentis verò philosophia florebat. Maior carnis ipsius portio emortua erat: at ipse martyr, quasi nondum inuito certamine, firmus erat. Nam quandò pietatis amor animum hominis præoccupat, quodeunque illi pugnarum genus ridiculum reddit: & quotquot illum desideratæ rei gratia conuellunt, delectant magis, quam consternant. Testis mihi est, affectus ille ac desiderium Apostolorum, vnde Iudæorum ipsi aliquandò flagella iucunda reddita sunt. Abibant enim, inquit, gaudentes à conspectu concilij, quòd digni habitii essent, qui pro nomine Iesu contumeliam paterentur.

Iohan. 11.

1. Cor. 4.

4. Cor. 11.

Flagellis et dicitur S. Barlaam.

Vis diuini amoris.

Act. 5.

Talis

IRIUS

ber
ober
RVIII
5

Mira mar-
tyris virtus.

Talis & nobis hodiè laudatur miles, qui supplicia loco gaudij duxit. Flagellis se
tanquam rosis impeti arbitratus, pietatis obfuscationem non secus atque iacula que-
dam declinavit. Iudicium furorem quasi quandam fumum offusionem reputavit.
Efferas satellitum acies risit, pericula calcavit, quas super rosis tripudiaret. Plagis
affectus, laceratus est, ac si honore afficeretur. In supplicij vehementioribus non secus
exultavit, quam si præclara bravia acciperet. Nudatos gladios despuit: manus licet
rum cera molliores sensit. Lignum tormento depuratum, veluti saluferum com-
plexus salutavit. Carceris clausuram quasi prato quodam viridi oblectatus est: tor-
mentoribus adinventionibus veluti varijs flosculis incundatus est. Dexteram habuit
igne firmiorem, cuius illi machina postremò ab hostibus applicabatur. Aræ namque
pro more dæmoniaci libamini, igne imposito, martyrem adductum sistentes, foco-
que incenso dexteram supinam impendere iubentes, manu quasi æreo altari abute-
bantur, thure illi ardenti malitiosè imposito. Sperabant enim ignis vi expugnatam
manum, necessariò ac velociter incensum thus in aram excussuram. Papæ, quam
multijuga sunt impiorum præstigia. Quoniam innumeris vulneribus, iniquum con-
tentiosum, pugilis mentem non fleximus, vel manum illius flamma incendamus. Quo-
niam varijs machinis animum illius haudquaquam permouimus, dexteram igni ad-
motam permoueamus. At ne hac quidem spe miseri potiti sunt. Nam flamma ma-
num quidem ambedit, perduravit verò illa, cineris instar flammam ferens. Tergum
sævienti igni non dedit, quemadmodum fugitivi & imbelles solent, sed immota per-
stitit, strenuè contra flammam dimicans, & Propheticas martyri voces proferendas
administrans, vt diceret, Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas
ad prælium, & digitos meos ad bellum. Ignis cum manu conflagabat, sed ignis vince-
batur. Luctabantur inter se flamma ac dextera martyris, sed dextera noua quadam
certaminum victoria concedebat, dum flamma quidem per mediam manum exige-
batur, ipsa verò manus adhuc ad luctam porrecta erat.

Nota infi-
dias sarang.

Dextera ma-
nus eius igne
aduritur.

Psal. 143.

Psal. 72.

Inuicta
martyris
fortitudo.

O manum igne contentiosorem, o manum ab igne flecti nesciam. Et o ignem à
manu vinci doctum. Ferrum videtur ignis tyrannide emolli, æs cedit ignis potentie.
Soler illo lapidum quoque vinci durities. Nunc verò martyris dexteram extensam
ignis ille comburens non flexit, cuius vigor omnia domat. Meritò sanè martyr iste
ad Dominum huius gratia clamaret: Tenuisti manum dexteram meam, & in volun-
tate tua deduxisti me, & cum gloria suscepisti me. Quomodò te, o strenue Christi
miles, appellabo? statuam ne vocabo? Sed multum ita de tua tolerantia detruero.
Nam acceptam statuam ignis emollit, dexteram verò tuam adigere non potuit, vt vel
videretur aliquousquè moueri. Si ferreum nominauero, & istam imaginem dexterita-
te tua inferiorem inuenio. Nam tu solus flammæ persuasisti, ne manum domaret, tu
solus dexteram loco aræ habuisti, tu solus ardenti dextera facies dæmonum percus-
sisti: & nunc quidem flammante manu capita illorum liquefecisti: nunc verò eadem
incinerata, exercitus illorum pessundans excæcas.

Sed quid puerili balbutie victorem extenuo? Quin magnificentioribus laudum
ipsius linguis cedamus. Sonantiores doctorum tubas ad illius præconia aduocemus.
Exurgite nunc, o præclari athleticorum gestorum pictores. Mutilam Ducis imagi-
nem vestro illustrate artificio, & obscurius à me depictum coronatum athletam, ve-
stræ industriæ coloribus conspicuum reddite. Abibo certaminum ac victoriarum
martyris à vobis posita imagine victus: gaudebo, tali hodiè per vestram dexteritatem
victoria superatus. Video manus huius luctam, cum igne exacius à vobis depictam:
video alacriorem pugilem, per vestram depictum imaginem: plorant dæmones, &

iam martyris in nobis percussi victorij: ardens iterum illis ac victrix manus
ostentetur: pingatur in tabula vnà & certaminum agonotheta
Christus, cui sit gloria in seculorum
secula, Amen.